

§ 5.

Det paaligger Amtsforvalterne i de almindelige Skatte terminer efter Finansministerens nærmere Bestemmelse at indfinde sig paa bekvemme Steder i deres Embedskreds visse forud bestemte Dage nærmest muligt Betalingstidens Udlob, for at modtage og kvittere for Beboernes Skatter. Paa disse Rejser faa de deres Rejsseudgifter dækkede samt Dagpenge 8 Kr. daglig.

§ 6.

For Amtsforvalteren for Københavns Amtstuedistrikt kunne Procenterne for Skovauktioner ikke overstige 3,000 Kr. aarlig. Tøvrigt bliver nærværende Lov uden Indflydelse paa de Indtægter, der hidrøre fra særlige Forretninger, som ere henlagte til Amtsforvalterembederne, saasom Oppebørsel af Brandhjælpsspenge, Inkassationer ved Skovauktioner, Domæneforretninger og deslige.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1883.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ovenstaaende i Genhold til Bestemmelsen i § 6 i Lov om Amtsforvalternes Lønning af 2den Juli 1870 fremsatte Lovforslag er i det væsentlige overensstemmende med de i Rigsdagsamlingerne 1879—80, 1880—81 og 1881—82 fremsatte Forslag, hvis Behandling imidlertid ikke tilendebragtes af Rigsdagen. Forslaget gaaer ligesom det i sidste Samling fremsatte ud fra den nu bestaaende Ordning med den Modifikation, at der som Følge af en Omordning af Amtstueforholdene i det sydlige Sylland er foreslaaet Opretelsen af en ny Amtstue i Kolding istedetfor den hidtilværende Oppebørselsstue sammesteds, samt at der er foreslaaet forskellige Forandringer ved Frederiksborg Amtsforvalterembede, naar Vacance i dette indtræder.

Det er ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag ikke ladet ude af Betragtning, at gjentagne Gange Amtstuer ere blevne nedlagte i Tilfælde, hvor der var mer end een Amtstue i en Amtsvaadsreds. Naar man imidlertid har fundet det rettest ikke at gaa videre paa denne Bane, da er det, fordi Meningen om Genfigtsmæssigheden heraf efterhaanden turde være noget rokket, idet dels Opretelsen af Amtstuefilialer i de nedlagte

Amtstuers Sted ikke bringer Befolkningen de samme Fordele som en egentlig Amtstue, dels den Besparelse, som denne Ordning antoges at ville medføre, i Virkeligheden har vist sig temmelig illusorisk. Deril kommer, at Administrationen fremdeles som hidtil ikke kan anse Statens Lærv for at være tilstrækkelig betrygget ved den hidtil brugte Fremgangsmaade. Man skal i saa Henseende gjentage, hvad ofte tidligere er fremsført, at det er klart, at Amtsforvalterne for de sammenlagte Amtstuer, hvis Stattekonti stige med Tusinder, og hvis Forretninger i det Hele stige i Forhold hertil, maa tage i Ovsigt over deres Embedsvirksomhed og mere og mere betro i deres Personales Hænder Forretninger, som de selv tidligere have udført og helst selv burde udføre, samt nødes til idetmindste for en stor Del at overlade Kassen til deres Personale, hvorved baade de og Staten udsættes for Tab. Selve Amtstuefilialinstitutionen maa derhos allerede paa Grund af den ringe Kaution, der efter Vederlaget kan kræves Bestyrerne, og som ikke staar i noget rimeligt Forhold til de Oppebørsler, de kunne have under Hænder, erkjendes at medføre Risiko for Statskassen. Vel er det paalagt Filialbestyrerne